

Η πλατεία μας

Η ΕΦΗΜΕΡΙΔΟΥΛΑ ΤΗΣ ΣΤ' ΤΟΥ 11^{ΟΥ}
ΔΗΜ. ΣΧΟΛ. ΚΑΒΑΛΑΣ

300 δρχ

ΧΡΟΝΙΑ ΠΟΛΛΑ!

Χριστούγεννα: Η μεγάλη γιορτή της Χριστιανοσύνης που σκορπίζει παντού το λαμπρό φως της και χαρίζει τη χαρά και τη γαλήνη στις καρδιές όλων των ανθρώπων.

Πριν από 2.000 χρόνια ο Ιωσήφ με τη Μαρία ξεκίνησαν για τη Βηθλεέμ όπου τη νύχτα μέσα στον ταπεινό και φτωχικό σταύλο γεννήθηκε ο μεγαλύτερος Βασιλιάς, ο γιος του Θεού, που ήρθε να γεμίσει φως τις ψυχές των ανθρώπων. Η Παναγία δεν είχε τίποτα για να τυλίξει το βρέφος και μόνο τα ζώα το ζέσταναν με τα χνώτα τους.

Ψηλά στον ουρανό εμφανίστηκε ένα μεγάλο λαμπρό αστέρι που έδειξε το δρόμο στους Τρεις Μάγους για να προσφέρουν τα

δώρα τους στον νεογέννητο Ιησού. Έτσι απλά γεννήθηκε ο Χριστός. Εμείς αυτές τις μέρες πηγαίνουμε στην Εκκλησία, στολίζουμε το δέντρο, φτιάχνουμε γλυκά και ανταλλάσσουμε δώρα. Τις μέρες αυτές τις χαίρονται καλύτερα οι άνθρωποι που έμειναν στην καρδιά ακόμη παιδιά με ψυχές αγνές και ταπεινές γιατί οι μεγάλοι παρασυρμένοι από τις ασχολίες και τα καθήκοντά τους δε στέκονται με ευλάβεια, αγάπη και ταπεινότητα μπροστά στο μεγαλείο της Γέννησης.

Έτσι λοιπόν ας ευχηθούμε να φωλιάσουν στις καρδιές όλων τα σωτήρια μηνύματα όπως ακούστηκαν τη χειμωνιάτικη εκείνη νύχτα: Ταπείνωση, Αγάπη, Ειρήνη.

Δημήτρης Γιώτας

ΕΘΙΜΑ

Τα έθιμα της εορταστικής περιόδου καλύπτουν δύο κυρίως μέρες: Την Παραμονή και ανήμερα της γιορτής των Χριστουγέννων

αλλά επεκτείνονται και σε άλλες δυο, τη δεύτερη και την τρίτη μέρα. Αυτή είναι σχετικά μικρή περίοδος συγκριτικά με το Πάσχα που καλύπτει δύο ολόκληρες εβδομάδες. Κι αυτό επειδή την εορτάσιμη περίοδο του Δωδεκαήμερου ο Χριστιανικός κόσμος βρίσκει δύο άλλες ευκαιρίες για να εκδηλώσει τη χαρά του και να ζήσει Λαογραφικά:

Τη μεγάλη ημέρα του Αγίου Βασιλείου που συνδυάζει και τα γνωστά έθιμα που σχετίζονται με την Πρωτοχρονιά και λίγο αργότερα την εξίσου σπουδαία μέρα των Θεοφανείων, με τον Αγιασμό των υδάτων και τη βάπτισμα του Χριστού για τη σωτηρία του Ανθρώπου πάνω στη Γη.

Αλίκη Σουσουγγέλη

Η UNICEF ιδρύθηκε το 1946 από τη γενική συνέλευση των Ηνωμένων Εθνών για να ανταποκριθεί στις ανάγκες των παιδιών που ήταν επείγουσες λόγω του πολέμου που είχε μόλις λήξει. Επίσης είχε σαν στόχο να μειώσει τις τρομερές επιπτώσεις που αυτές οι ανάγκες προκαλούν στους νεότερους πολίτες του πλανήτη μας. Το όνομά της συμπτύχθηκε σε "Οργάνωση των Ηνωμένων Εθνών για τα παιδιά" αλλά το αρχικό λογότυπο που την εκφράζει μέχρι σήμερα (UNICEF) διατηρήθηκε.

Η UNICEF, που από τότε που δημιουργήθηκε υποστηρίζει τη στενή σχέση μεταξύ της Προόδου, της Ειρήνης και της καλής διαβίωσης των παιδιών, έλαβε το βραβείο Νό-

μπελ για την Ειρήνη το 1965. Η οργάνωση χρησιμοποιεί ραδιοφωνικές και τηλεοπτικές εκπομπές και βιντεοταινίες, θεατρικές παραστάσεις, έντυπα, αφίσες και δημόσιες συζητήσεις για τη διάδοση καινούριων πληροφοριών σχετικά με την υγεία, την καλή διαβίωση και τα δικαιώματα των παιδιών σ' όλο τον κόσμο. Στο κατώφλι του 21^{ου} αιώνα, ενώ ένα μικρό μέρος του κόσμου ζει μέσα στον πλούτο και διαθέτει ισχυρή τεχνολογία, πολλά παιδιά αγωνίζονται ακόμη για την επιβίωσή τους.

Είναι σίγουρο πως αν κι εμείς βοηθήσουμε το έργο της UNICEF, ο κόσμος μας θα γίνει καλύτερος.

Κωνσταντίνα Σταυρίδου

Η ΔΙΑΦΗΜΙΣΗ ΣΗΜΕΡΑ

Ένας τρόπος για να γίνει γνωστό ένα προϊόν σε πολύ κόσμο είναι η διαφήμιση. Από τους πολλούς τρόπους που μπορεί κάποιος να διαφημίσει τα προϊόντα του, έχει επικρατήσει αυτός που γίνεται μέσα από την τηλεόραση, το ραδιόφωνο, τις εφημερίδες, τα περιοδικά και τις αφίσες.

Επειδή τα μέσα αυτά απευθύνονται σε εκατομμύρια ανθρώπων, καταλαβαίνουμε και τη δύναμη που έχει η διαφήμιση. Το γεγονός ότι μέσω αυτής γνωρίζουμε τα προϊόντα, τις δυνατότητές τους, τη χρήση τους και διάφορα άλλα χαρακτηριστικά τους θα λέγαμε ότι είναι θετική η επίδραση της στον άνθρωπο.

Υπάρχει όμως και η αρνητική πλευρά. Τις περισσότερες φορές ξεγελάει τον άνθρωπο και παρουσιάζει μια εικόνα που δεν είναι η

πραγματική. Άλλες φορές χρησιμοποιεί τον ανθρώπινο πόνο ή τις ανθρώπινες αδυναμίες και τις επιθυμίες των παιδιών και μέσα από μια καλά φτιαγμένη διαφήμιση μάς δημιουργεί την ανάγκη (χωρίς να το καταλάβουμε) να αποδεχθούμε το προϊόν. Η συχνή επανάληψη επίσης δεν έχει σκοπό να μας γνωρίσει το προϊόν, αλλά να το αποδεχθούμε. Όλοι λοιπόν που ασχολούνται με την διαφήμιση πρέπει να είναι προσεκτικοί ώστε να παρουσιάζουν την πραγματική εικόνα και όχι την ψεύτικη με σκοπό μόνο το κέρδος. Πρέπει όμως κι εμείς να μη δεχόμαστε αμέσως αυτά που μας παρουσιάζουν με την διαφήμιση, αλλά με κρίση, λογική και ανάλογα με τις ανάγκες και τις δυνατότητές μας να επιλέγουμε αυτό που πραγματικά θέλουμε και όχι αυτό που προβάλλει και παρουσιάζει η διαφήμιση.

Αντώμης Κρουστάλλης

ZACHARIAS PAPANTONIOU

Ποιητής, πεζογράφος, δημοσιογράφος, αισθητικός της τέχνης και ακαδημαϊκός. Καρπενήσι 1877 - Αθήνα 1940. Από το 1890 εγκαταστάθηκε στην Αθήνα. Παρακολούθησε μαθήματα ιατρικής, ενώ παράλληλα σπούδαζε και ζωγραφική. Ακολουθώντας τη δημοσιογραφία συνεργάστηκε στην εφημερίδα "Ακρόπολις" του Γαβριηλίδη και στο έντυπο "Σκριπτ" όπου εργάστηκε και ως αρχισυντάκτης γράφοντας πολιτικά άρθρα και χρονογραφήματα. Το 1912, αφού πρόσφερε τις υπηρεσίες του και στο "Εμπρός" ως τακτικός χρονογράφος, εγκατέλειψε τη δημοσιογραφία και διορίστηκε νομάρχης στην αρχή Ζακύνθου, έπειτα Κυκλάδων, Κα-

λαμάτας κλπ., όπου και παρέμεινε μέχρι το 1917. Το 1918 η επιτροπή σύνταξης διδακτικών βιβλίων ανέθεσε σ αυτόν τη σύνταξη πρότυπου Αναγνωστικού βιβλίου για την Γ' Δημοτικού, γεγονός που τον οδήγησε στη συγγραφή του βιβλίου "Τα ψηλά βουνά", το οποίο υπήρξε σταθμός για τους μετέπειτα σχολικούς συγγραφείς. Το 1918 διορίστηκε διευθυντής της Εθνικής Πινακοθήκης και αργότερα πρόεδρος του μόνιμου πενταμελούς καλλιτεχνικού συμβουλίου της. Το 1923 έλαβε το Αριστείο Γραμμάτων και Τεχνών και διορίστηκε στο Αμαλίειο Ορφανοτροφείο καθηγητής της Εφαρμοσμένης στη γυναικεία βιοτεχνία διακοσμητικής. Στη Λογοτεχνία παρουσιάστηκε πολύ νωρίς μαθητής ακόμη μ' ένα σατιρικό στιχούργημα "Αι μηχανορραφία" και με το διήγημά του "Ο Ψωμάς" που με εισήγηση του Ξενοπούλου συμπεριλήφθηκε στις σελίδες της "Εικονογραφημένης Εστίας". Στη συ-

νέχεια συνεργάστηκε στα καλύτερα περιοδικά της εποχής, στα "Παναθήναια", στον "Νουμά", στην "Ηγήσώ" στον "Καλλιτέχνη", στη "Νέα Ζωή" κ.ά. Το 1897 εκδόθηκαν τα "Πολεμικά τραγούδια" και το 1920 τα "Χελιδόνια" παιδικά διηγήματα για τα σχολεία μελοποιημένα από τον Γ. Λαμπελέτ. Ακολούθησαν οι "Πεζοί Ρυθμοί" 1923, τα

"Διηγήματα" 1927 και τα "Θεία Δώρα" 1932. Εκτός από το διδακτικό βιβλίο του "Τα ψηλά βουνά" εξέδωσε για σχολική χρήση τα "Νεοελληνικά αναγνώσματα". Το 1929 διδάχτηκε από το θέατρο Κοτοπούλη το θεατρικό του έργο "Ο Όρκος του Πεθαμένου", μια ελεύθερη διασκευή του δημοτικού "Το τραγούδι του νεκρού αδελφού". Ως πεζογράφος, θεωρείται μεταξύ των αρίστων, χαρακτηριστικά του υπήρξαν η πρωτοτυπία, η σαφήνεια, η πυκνότητα και η γλαφυρότητα. Γλώσσα του, με μικρές εξαιρέσεις, υπήρξε η απλή αστική καθομιλουμένη με στοιχεία καθαρεύουσας, στα χρονογραφήματά του. Ως διηγηματογράφος χρησιμοποιεί τη δημοτική. Το περιεχόμενο των διηγημάτων του είναι ποικίλο, οι τύποι του παρμένοι από την αστική επαρχιακή ζωή. Χαρακτηριστικό του γνώρισμα, η φυσιολατρία. Η ποίησή του ως προς τη στιχουργία χαρακτηρίζεται από ευχέρεια, επιμέλεια και μετρική ποικιλία. Ως προς τη μορφή είναι γλαφυρή, ως προς το περιεχόμενο απαισιόδοξη. Ως σχολικός ποιητής και συγγραφέας, είναι ενθουσιώδης οπαδός της συναισθηματικής αγωγής. Ό,τι ωριμότερο είχε σε ευρήματα ύφους, σε ποιότητα στοχασμού και σε ψυχολογικό βάθος το έδωσε με το οδοιπορικό του "Άγιον Όρος". Μαζί με τον Βίζυηνό και τον Πάλλη πρόσφερε πάρα πολλά στη σχολική λογοτεχνία. Πέθανε από συγκοπή καρδιάς μέσα σε ένα τραμ.

Άρης Ιωσηφίδης

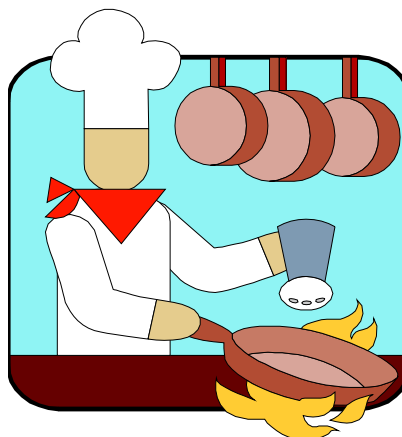

ΓΛΥΚΑ ΕΘΙΜΑ: ΚΟΥΡΑΜΠΙΕΔΕΣ

Υλικά:

2 φλιτζάνια τσαγιού λάδι, 1 φλιτζάνι τσαγιού ζάχαρη, ½ φλιτζάνι τσαγιού κονιάκ, ½ φλιτζάνι τσαγιού χυμό πορτοκαλιού, 7 ½ φλιτζάνια τσαγιού αλεύρι (μαλακό), κανέλα ή ξύσμα πορτοκαλιού, 2 κουταλάκια τσαγιού κοφτά μπέικιν, 1 κοφτό κουταλάκι τσαγιού σόδα.

Για το σιρόπι: Από 2 φλιτζάνια τσαγιού μέλι, ζάχαρη και νερό.

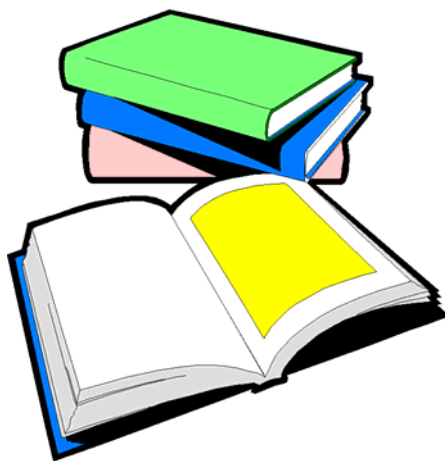
Εκτέλεση:

Δουλεύουμε μαζί το λάδι, το κονιάκ, το χυμό πορτοκαλιού, τη ζάχαρη και την κανέλα. Χτυπάμε στο μπλέντερ το μίγμα. Κοσκινίζουμε μαζί το αλεύρι, το μπέικιν και τη σόδα. Ρίχνουμε τα δύο μίγματα μαζί λίγο-λίγο, ενώ ανακατεύουμε με κουτάλι. Κατόπιν ζυμώνουμε τη ζύμη και προσθέτουμε αν χρειασθεί λίγο ακόμα αλεύρι. Παίρνουμε κομματάκια ζύμης και τα πλάθουμε σε μπαλάκια. Τα πατάμε πάνω στον τρίφτη του τυριού για να γίνουν σαν πιτούλες. Τις τυλίγουμε και δίνουμε το σχήμα μελομακάρονου. Βάζουμε τα μελομακάρονα σε ταψί και τα ψήνουμε σε μέτριο φούρνο επί 25

λεπτά. Βράζουμε επί 5 λεπτά το μέλι, τη ζάχαρη και το νερό. Αφαιρούμε τον αφρό και ρίχνουμε το σιρόπι βραστό επάνω στα χλιαρά μελομακάρονα, όπως είναι μέσα στο ταψί. Τα αφήνουμε ώσπου να κρυώσουν και τα βάζουμε σε πιατέλα. Τα πασπαλίζουμε με καρύδια και κανέλα.

Παναγιώτης Δημητριάδης

ΒΙΒΛΙΟΠΡΟΤΑΣΕΙΣ

Το καλό βιβλίο μορφώνει, ψυχαγωγεί και διασκεδάει τον άνθρωπο. Εμείς σας προτείνουμε τα παρακάτω βιβλία και περιοδικά:

- **"Η μωβ ομπρέλα"** της Άλκης Ζέη. Μια μωβ ομπρέλα μπορεί να κάνει τη φαντασία των παιδιών να καλπάζει αχαλίνωτη.
- **"Τα ψηλά βουνά"** του Ζαχαρία Παπαντωνίου. Απλά κλασικό!
- **"Εμένα με νιάζει"** της Γαλάτειας Γρηγοριάδου-Σουρέλη. Ένα συναρπαστικό γλαφυρό μυθιστόρημα που ευαισθητοποιεί τους νέους για το καυτό πρόβλημα της εποχής μας, τη ρύπανση.

- **"Ο Πρίγκιπας κι ο Φτωχός"** του Μαρκ Τουαίν. Το μυθιστόρημα αυτό είναι μια συναρπαστική περιπέτεια, μια εύθυμη σάτιρα της ρομαντικής Αγγλίας αλλά κι ένα χρονικό ενηλικίωσης.
- **"Το καπλάνι της βιτρίνας"** της Άλκης Ζέη. Η ιστορία του καπλανιού μαγεύει μικρούς και μεγάλους που μπλέκονται όλοι σε ένα περίπλοκο παιχνίδι.
- **"Οι νικητές"** της Ζωρζ Σαρρή. Στα χρόνια της Γερμανικής κατοχής η Ζωή, μια δεκαπεντάχρονη κοπέλα, αγωνίζεται μαζί με τους συντρόφους της για την ελευθερία.
- **"Πέντε παιδιά κι ένα...βουνό"** της Ιωάννας Μπουκουβάλα-Αναγνώστου. Το μυθιστόρημα αυτό μάς διηγείται διάφορα ενδιαφέροντα περιστατικά που ζουν πέντε αδέρφια και οι γονείς τους και την αντιμετώπισή τους, από κοινού, δείχνοντας με σαφήνεια πώς λειτουργούσαν κάποτε οι Ελληνικές οικογένειες.

Περιοδικά:

- **"Γαϊόραμα"**: Εξερευνώντας τα μυστικά της Γης.
- **"Ελληνικό Πανόραμα"**: Μια πανοραμική άποψη της Ελλάδας
- **"OXYGEN"**: Μια καθαρή αναπνοή απ'όλο τον κόσμο.

Διαμαντής Μπάμπουλας

Η ΙΣΤΟΡΙΑ ΤΟΥ Α.Ο.Κ.

Όνομα Πατρός: Γιώργος Αλημήσης (πρόεδρος) Όνομα Μητρός: Γιάννης Βόσκας (προπονητής) Το γένος: Ηρακλής-Φίλιπποι-Νεάπολις (Α.Ε.Κ.) Γεννηθείς: 1965 (ετών 34) Όνομα: Γαλάζιοι Αργοναύτες Επώ-

νυμο: Ελαφρά Ταξιαρχία του Βορρά
Πριν από 34 χρόνια οι Ασλανίδης, Κούντουρας, Καραμπετάκης, Μοδούρας, Μπαρμπαλέξης και άλλοι πολλοί με τον ιδρώτα τους και μόνο για τη φανέλα κράτησαν τον ΑΟΚ στα ψηλά σκαλοπάτια της Α Εθνικής. Σήμερα πολλοί από αυτούς είναι στις κερκίδες και βλέπουν με απογοήτευση το ανάστημα του ΑΟΚ. Ο ΑΟΚ δεν πάει καλά στο Πρωτάθλημα. Για να ανέβει ψηλά χρειάζεται μεταγραφές, αλλιώς θα πέσει στη Β Εθνική. Αλλά κυρίως ο ΑΟΚ θέλει χρήματα για να αγοράσει αυτούς τους παίκτες πράγμα που δεν έχει. Ελπίζουμε με τον καινούριο προπονητή να τα πάει καλύτερα.

Το σχολείο μας δεν μπόρεσε να συνεχίσει στο Πρωτάθλημα 5Χ5. Είχαμε δυο πολύ καλούς προπονητές που μας συμπαραστάθηκαν.

Βασίλης Μπρέζας

ΚΑΙ ΛΙΓΟ...ΓΕΛΙΟ

- ❖ Γιατρέ νομίζω πως έχει ελαττωθεί η όρασή μου...
Σας πιστεύω. Εδώ είναι κρεοπωλείο!
- ❖ Στο εστιατόριο:
-Γκαρσόν, αυτός ο λογαριασμός είναι πολύ αλμυρός!
-Προσθέστε λίγο νερό κύριε!
- ❖ Στο σχολείο:
-Τι εξήγηση μπορείς να δώσεις Γιαννάκη όταν ακούσεις την παροι-

μία "το ένα χέρι νίβει τ' άλλο και τα δυο το πρόσωπο";

-Ότι και τα δυο είναι πολύ βρόμικα!

Δέσποινα Χριστόφα

Ο ΔΙΚΟΣ ΜΑΣ ΑΓΙΟΣ ΒΑΣΙΛΗΣ

Ο Άγιος Βασίλης υπήρξε από τις μεγαλύτερες μορφές της εκκλησίας μας, τόσο για το χαρακτήρα του, όσο και για τη μόρφωσή του. Η φιλανθρωπία του παρέμεινε θρυλική. Μοίρασε όλη την περιουσία του στους φτωχούς, έφτιαξε στην Καισάρεια φτωχοκομείο και πέθανε μόλις 48 ετών από τις στερήσεις της ασκητικής ζωής. Την κηδεία του παρακολούθησαν χιλιάδες κόσμου. Τέτοια ήταν η λατρεία και ο θαυμασμός που του είχε ο κόσμος για την καλοσύνη του που πολλοί τον μιμούνταν. Άφηναν γενειάδα και προσπαθούσαν να είναι λεπτοί και ωχροί, όπως εκείνος, που ήταν ασκητής. Στην Ελλάδα πίστευαν πως αμέσως μετά τα Χριστούγεννα ξεκινούσε πεζοπόρος, με το ραβδί στο χέρι, πάντοτε καλός και ομιλητικός με όποιον συναντούσε. Δεν κρατούσε κοφίνι, ούτε σάκο φορτωμένο με δώρα. Εκείνο που έφερνε στους ανθρώπους ήταν περισσότερο συμβολικό. Την καλή τύχη και την ευλογία του. Από το μαγικό του ραβδί, με θαυμαστό τρόπο, βλάσταιναν ή ζωντάνευαν κλαδιά και πέρδικες, σύμβολα των δώρων που θα μπορούσε να μοιράσει στους πιστούς του.

(Από έντυπο του προγράμματος "ΜΕΛΙΝΑ")

